

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011156
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713011156.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 29.04.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

O. Z. U. I. Z. Á. F., nar.XX.XX.XXXX S. O., trvale bytom N. Č.. XXX, prechodne bytom H. H., C. F. Č.. XX,

sa podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátora Okresnej prokuratúry Martin pod číslom 2Pv 559/12 zo dňa 07.06.2013, Okresnému súdu Martin doručenú 10.06.2013, pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- 31.10.2012 v čase o približne 22.00 hod. v okrese Martin, na území národného parku Veľká Fatra, v Gaderskej doline, v časti zvanej „Vrátna dolina“, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s V. Z., D..XX.XX.XXXX, (trestne stíhaným v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Martin pod sp. zn. 2Pv 312/2013), v prítomnosti obž. O. Z., D.. XX.XX.XXXX a s jeho súhlasom, V. Z., D.. XX.XX.XXXX, zastrelil opakovacou dlhou guľovou zbraňou zn. ČZ 550, v. č. B 1417, kalibru 9,3 x 62 mm, ktorej vlastníkom je V. Z., medveďa hnedého (*Ursus arctos*) vo veku približne 3 roky, o hmotnosti približne 60 kg, ktorý je v zmysle prílohy č. 6 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, v znení neskorších predpisov, chráneným živočíchom, pričom ani obž. O. Z. ako ani V. Z., D.. XX.XX.XXXX, nemal oprávnenie na lov uvedeného druhu živočicha v zmysle osobitných predpisov, čím pre užívateľa poľovného revíru Gader, Lesy Slovenskej republiky, š. p., 975 66 Banská Bystrica, Námestie SNP č. 8, IČO: 36 038 351, spôsobili škodu vo výške 2.000,- € a Slovenskej republike, zastúpenej: Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, 974 01 Banská Bystrica, Ul. Tajovského č. 28B, IČO: 17 058 520, škodu vo výške 5.311,02 €,

I e b o

nebolo dokázané, že skutok spáchal obž. O. Z., D.. XX.XX.XXXX.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodená strana - Slovenská republika, zastúpená: Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, 974 01 Banská Bystrica, Ul. Tajovského č. 28B, IČO: 17 058 520, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal proti obž. O. Z. obžalobu pod číslom 2Pv 559/12 zo dňa 07.06.2013, Okresnému súdu Martin doručenú 10.06.2013, pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a pre prečin pyliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom v obžalobe uvedeným.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného O. Z., výsluchom svedka V. Z., ktorý však využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať, postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, a to za poškodenú stranu L.. O. C., za poškodenú stranu L.. M. Ž., ďalej výpovede svedkov F. R. V. L.. M. G., postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný znalecký posudok, a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu postupom podľa § 269 Tr. por. bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s dospením Okresného súdu Martin k záveru, že je na mieste aplikovať ustanovenie § 285 písm. c/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný O. Z..

Obžalovaný O. Z. urobil vyhlásenie o nevine zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu. Vo svojej výpovedi poukázal v podstate na to, že s V. Z. sa spoznal cez pána G., ktorý ho oslovil, že chce zistiť podmienky ubytovania v Gaderskej doline, pričom v tom čase pracoval ako správca týchto zariadení. Po telefonickom kontakte s V. Z., si dohodli termín stretnutia dňa 31.10.2012, v tento deň sa aj stretli, doviezol aj krmivo pre zver, ktoré vyložili u jeho rodičov. Následne navrhol obhliadku, na ktorú išli jeho vozidlom. Počas cesty sa ho V. Z. pýtal na rôzne veci okolo chát, ubytovania, tiež na možnosti poľovačky, čo sa pýtal opakovane, a na čo ho odkazoval, že sa musí obrátiť na Lesy Slovenskej republiky. Boli, v rámci ohliadky, len na prvej chatke, zvanej Vrátna, ktorú si on poobzeral, tiež okolie, bol tam aj posed, na ktorý sa chcel ísť pozrieť a aj naň šiel, následne sa z neho obzeral. Keďže už bolo dosť hodín, vedel o ňom, že chce pozrieť aj iné chatky, ale V. Z. mu povedal, že má ešte nejaké stretnutie, a že chatky si pozrie inokedy. Preto sa vrátili do Blatnice s tým, že keď si bude chcieť pozrieť aj iné chatky, aby sa mu ozval. To, čo robil V. Z. ďalej, si nevšimol a rozlúčil sa s ním. Jeho úlohou, ako správcu, bolo aj prijímať objednávky na ubytovanie do chát Lesov Slovenskej republiky. On sám sa nepýtal, či je, alebo nie je niekto poľovník, keďže chaty si mohol objednať hocikto. Pred osobným stretnutím s V. Z. mali medzi sebou viac telefonátov. V. Z. mu vravel, že už bol poľovať v Blatnickom združení, ale ešte nie v Gadereskej doline, pýtal sa ho aj na druhy zvery v tejto doline. Chata, ktorú si V. Z. obzeral, bola v štádiu prestavby, pýtal sa na možnosti ubytovania, nepýtal sa však na konkrétny jeho termín. Na tejto chate robil kalkuláciu a odhad prác. On sám na posed hore nešiel, šiel tam len V. Z.. Nevie nič o tom, že by mal mať V. Z. jeho súhlas zastreliť opakovacou dlhou guľovou zbraňou medveďa hnedého, lebo o tom nič nevie. Nikdy nevybavoval povolenku na odstrel medveďa ani sebe, ani inému, nikdy nestrelil medveďa, nikdy nevybavoval povolenku na odstrel inej zvery. V žiadnom prípade nemá oprávnenie, a ani v tom čase nemal oprávnenie, vybavovať povolenky na odstrel zvery. V tom čase pracoval u Lesov Slovenskej republiky spolu približne štyri roky. Následne sa s V. Z. stretol už len v rámci tejto trestnej veci pri výpovedi. Medveďa nikdy nezakrmoval, neprilákaval pre iného poľovníka. Nie je pravda, že by V. Z. tvrdil, buď on, alebo jeho otec, že majú povolenku na lov medveďa. Dňa 31.10.2012, v čase o približne 22.00 hod. nebol v Gaderskej doline. Žiadnu dohodu s V. Z. o zastrelení medveďa hnedého neuzavrel, nijakým spôsobom sa nepodieľal na ulovení medveďa hnedého V. Z. dňa 31.10.2012, nevyzýval ho k tomu, nenabádal, nedával súhlas, nijako mu k tomuto nepomáhal. Vedel, že Gaderská dolina, v časti zvanej Vrátna dolina, je na území Národného parku Veľká Fatra, vie, a aj v tom čase vedel, že medveď hnedý je chránený živočích, členom Poľovného revíru Gader nebol, nebol ani členom Blatnického združení poľovníkov. Nevie si vysvetliť dôvody konania V. Z. voči nemu, vie, aký má postoj k veci, keďže táto trestná vec bola najskôr riešená s ním spoločne. Pokiaľ vie, svedok G. je poľovník. Keď sa ho V. Z. v ten deň pýtal na možnosti poľovačky na zver, používal pojem zver, nespomína si, či sa ho priamo pýtal na možnosti poľovačky na medveďa. Nevidí žiaden dôvod na to, aby mal uhrádzať žiadanú náhradu škody, nevie o tom, že by sa proti nemu viedlo nejaké civilné konanie v súvislosti s touto trestnou vecou.

Svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol a konštatoval, že je pravdou, že v tejto trestnej veci bol obvinený, na súde sa viedlo voči nemu samostatné konanie, s prokurátorom uzavrel dohodu o vine a treste, a tá bola súdom schválená, teda v tejto veci je právoplatne odsúdený a využíva svoje právo a k veci odmieta vypovedať.

Svedok L.. O. C., súčasný splnomocnenec za poškodenú stranu, vo svojej výpovedi v podstate uviedol, že je pracovníkom Lesov Slovenskej republiky, pričom aj územie Gaderskej doliny, spadá do územnej pôsobnosti Lesov Slovenskej republiky, po lesníckej aj poľovníckej stránke. Medveď hnedý je chránený živočích, je možný jeho individuálny odstrel s tým, že užívateľ revíru musí požiadať o odlov Ministerstvo životného prostredia SR, ktoré udelí výnimku s ďalšími podrobnosťami. Povolenka je vystavená na konkrétne meno, poľovník musí mať poľovný platný lístok, zbrojný preukaz a všetko, čo je potrebné k odlovu. Existuje cenník odlovu všetkých druhov lovných zverí, pričom u medveďa sa jeho cena určuje podľa váhy. Povolenku na vstup motorovým vozidlom vydáva on, na základe jednotlivých situácií. Od chat Gaderskej doliny mohol mať v tom čase kľúče aj obžalovaný O. Z., lebo je ich dodávateľom a mal na starosti návrh, cenníkovú ponuku na vnútornú údržbu tejto chaty. Každý, kto ide do poľovného revíru, je povinný sa zapísať do knihy návštev. Vo Vrátnej doline, na posede neďaleko chaty je možné poľovať, na uvedenom mieste pod posedom, neďaleko chaty vo Vrátnej doline, príležitostne vynášali krmivo, zrno a jablká, chodilo sa tam nepravidelne. V tom čase bola vykonávaná aj ťažba, tiež pestovné práce, a pokiaľ mu je známe, túto činnosť vykonával ako subdodávateľ O. Z.. Obžalovaný mal súhlas na vstup do dolín, mal súhlas aj na užívanie motorového vozidla. Obžalovaný O. Z. nemal vydanú žiadnu povolenku na lov, a pokiaľ si pamätá, ani ju nikdy vydanú nemal. Povolenka na lov zveri oprávňuje vstupovať poľovníka na vstup do revíru so zbraňou. Dňa 03.11.2012 prevzal zvyšky z medveďa hnedého, t. j. vrecia s mäsom, vrece s tukom, vrece s kožou medveďa a vrece s lebkou medveďa, a podľa toho, čo videl mohlo ísť o medveďa do hmotnosti 60 kg.

Svedok L.. M. Ž., ako zástupca poškodenej strany, v podstate vypovedal, že je zamestnancom Štátnej ochrany prírody, so zaradením zoológ. Gaderská i Vrátna dolina spadajú do územia Národného parku Veľká Fatra v III. stupni ochrany, tak isto spadajú do územia Európskeho významu Veľká Fatra. Vyhláškou je uvedená spoločenská hodnota medveďa hnedého, je možný jeho individuálny odstrel s platnou výnimkou Ministerstva životného prostredia SR. Na základe predloženej mu fotodokumentácie a jeho odbornej praxe, podľa opisových znakov lebky, chrupu a kože, na vyobrazených fotografiách, s určitosťou potvrdil, že ide o medveďa hnedého, zhruba vo veku troch rokov.

Svedok F. R. vo svojej výpovedi potvrdil, že V. Z. povedal, že pozná M. G., ktorý chodí na poľovačky „hore na Slovensko“, na čo sa chcel V. Z. Z. G. zoznámiť, a tak sa aj stalo. Bol pri tom, keď sa rozprávali o trofejách poľovníctve, často spomínali Tatry a jelene, ako aj medvede. G. Z. Z. ponúkol, že ak bude chcieť, že môžu ísť spolu do Martina, alebo ak nie, že sa pokúsi vybaviť mu poľovačku, avšak nehovoril na aký druh zveri, bavili sa o poľovačke, ale konkrétne, na aký typ poľovačky by mali ísť spolu, na to si nespomínal, že sa bavili. Nespomína si ani, že by sa bavili konkrétne o druhu zveri V. Z. Z. M. G., bavili sa všeobecne. U G. trofej medveďa nevidel. G. vravel, že má známych, a že vie vybaviť, poľovačku všeobecne. V. Z. Y. ho nežiadal, aby ho zoznámil s niekým, kto vie vybaviť poľovačku na medveďa. Zopakoval, že sa bavili len všeobecne o poľovačkách.

Svedok L.. M. G. vypovedal, že pozná V. Z., ktorý sa ho pýtal, či nemá nejaký kontakt na niekoho, kde by si mohol zapoľovať. Dal mu číslo na obž. O. Z. a ostatné veci si už V. Z. dohadoval spolu s O. Z.. Keďže mu Z. volal, že ide do Blatnice zaniest' repu, a či sa s ním nejde zviest', s týmto súhlasil a zobral so sebou aj manželku. Prišli do obce Blatnica, V. Z. mu povedal, že bude mať nabalenú divinu. Malo to byť za tých pár vrec repy, o strelení medveďa nič nepočul. Keď odchádzali, všimol si, že vo vozidle boli sáčky s divinou - mäso. Pri čerpacej stanici Slovnaft, pri Turčianskych Tepliciach boli zastavení policajnou hliadkou, a tu vysvitlo, že mal so sebou aj nejakú kožu zvieraťa, nevie však z čoho to bolo. Potvrdil, že V. Z. povedal, že mu vie vybaviť poľovačku, avšak o medveďovi ani jeleňovi mu neveravel nič. V ďalšej výpovedi poukázal na to, že na predchádzajúcej výpovedi nebude a nechce na nej nič meniť, zotráva na nej, pričom bol na neho vyvíjaný nátlak, aby zmenil výpoveď, a aby s V. Z. spolupracoval, čo sa malo diať cez telefóny, malo ísť o telefonát od osoby, ktorá sa predstavila istým menom a tvrdila mu veci, o ktorých on nevie a táto osoba mu stále vravela, aby sa spojil so Z., aby s ním spolupracoval, nikto sa mu však nevyhrážal. V Gaderskej doline a ani v príľahlých dolinách nikdy nepoľoval. S obž. O. Z. si telefonovali, bavili sa o všetkom možnom, presne si však už nepamätá konkrétne o čom sa bavili v októbri 2012. V. Z. spoznal niekedy v októbri r. 2012 cez Róberta Zsáka tak, že zháňal poľovačku, že

vie dodať krmivo pre zver, malo ísť o vysokú zver alebo o diviaka. Pre V. Z., prostredníctvom obž. O. Z., vybavoval poľovačku v Gaderskej doline za to, že priniesol krmivo. Malo ísť buď o diviaka alebo o vysokú zver. Keď nakladali mäso do vozidla, bavili sa o tom, že je to mäso z diviny, a o tom, čo má na podlahe vo vozidle pod nohami, zabalené v igelitovom vreci, sa dozvedel až po tom, keď ich zastavila policajná hliadka.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie - Centrum výskumu živočíšnej výroby Nitra vyplýva, že predložená im vzorka - tkanivo z mäsa, pochádza z medveďa hnedého, detekcia pohlavia zo vzorky nebola robená. V ich databáze sa táto vzorka toho istého jedinca nenachádza, keďže evidujú iba legálne usmrtené jedince a jedince náhodne usmrtené, z ktorých vzorky odoberali pracovníci SOP Slovenskej republiky, iné relevantné informácie nemali k dispozícii.

Obsahom spisu je výpis o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, s preukázaním vzájomného kontaktovania sa V. Z. V. M. G. a obžalovaným O. Z., ktorú títo pri výpovediach nepopierali.

Z ďalšieho obsahu spisu vyplýva, že veci - vrecia s mäsom, s kožou z medveďa a lebka medveďa, ktoré dňa 02.11.2012 vydal dobrovoľne V. Z.Č., boli vrátené Lesom Slovenskej republiky š. p., odštepnému závodu v Žiline, konkrétne osobe L.. O. C..

Zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky vyplýva, že u už usmrteného medveďa s najväčšou pravdepodobnosťou išlo o subadultného jedinca, vo veku približne 3 roky, že tento chránený živočích bol ilegálne usmrtený v Národnom parku Veľká Fatra, kde platí III. stupeň územnej ochrany a druh je zároveň prioritným druhom, pre ktorý bolo vyhlásené územie Európskeho významu Veľká Fatra. Zo zápisnice o vydaní vecí vyplýva, že vrecia s mäsom, s kožou z medveďa a lebku medveďa dobrovoľne vydal V. Z., D.. XX.XX.XXXX.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov vyplýva, že dňa 02.11.2012, bola vykonaná prehliadka vozidla V. Z.Ý. - Nissan Patrol, ktorý s touto prehliadkou súhlasil, aj bez doručenia príkazu na prehliadku. Z prehliadky osobného motorového vozidla bola vyhotovená fotodokumentácia dňa 02.11.2012, z ktorej vyplývajú aj pohľady na motorové vozidlo z vonka i z vnútra, vrecia, mäso, kožu, lebku.

Miesto tvrdeného činu bolo obhliadnuté dňa 30.11.2012, ako miesto obhliadky bola Vrátna dolina, trávnatá plocha západne od poľovníckej chaty, s uzatvárateľným posedom, dreveným válovom, slúžiacim na nakŕmenie, vrátane prístupovej cesty. Oblasť miesta bola i fotodokumentčne a mapovo zaznamenaná.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin, sp. zn. 3T/119/2013, okrem iného vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 13.08.2013 Návrh na schválenie dohody o vine a treste, ktorú uzavrel s obvineným V. Z., pričom táto uzavretá dohoda o vine a treste bola súdom schválená dňa 14.10.2013, s následne vyhláseným rozsudkom toho istého dňa, a ktorým bol obv. V. Z., D.. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 305 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a prečinu pytliactva v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., pre skutok spáchaný na skutkovom základe uvedenom aj v obžalobe v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 1T/44/2013, a za čo bol odsúdený na úhrnný peňažný trest vo výmere 3.500,- Eur, s uložením mu náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, za súčasného uloženia mu aj trestu zákazu činnosti výkonu práva poľovníctva vo výmere 24 mesiacov a s odkázaním poškodených strán s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z informácií poskytnutých Lesmi Slovenskej republiky, š. p., o. z. Žilina, vyplýva, že v októbri r. 2012 obž. O. Z. vykonával pre nich práce v súvislosti s upratovaním chaty Drobkov a okolia pred poľovníckou sezónou, nevykonával funkciu správcu ubytovacích zariadení v Gaderskej doline. Ubytovanie na chate Vrátna, v období november 2012 do 30.06.2013 nebolo možné z dôvodu rekonštrukcie chaty, chata sa objednávala cez internet alebo telefonicky, prostredníctvom správcu ubytovacieho zariadenia, pričom obž. O. Z. nemal kompetenciu prijímať objednávky na ubytovanie a v mesiaci október 2012 disponoval s kľúčmi od chaty Vrátna, z dôvodu plánovanej čiastočnej rekonštrukcie chaty. Krmivo pre zimné prikrmovanie zvery bolo zabezpečené v plánovanom množstve, podľa plánu starostlivosti o zver a nákup sa nere realizoval prostredníctvom obž. O. Z. a krmivo pre poľovnú zver si cez neho nezabezpečovali.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v období od 01.01.2010 do 24.04.2015 nemá evidovaný záznam o priestupku v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z lustrácie evidencie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný má vedené len aktuálne konanie, obdobne tak z lustrácia evidencie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Súčasne bolo zistené, že nemá žiadny záznam v odpise z registra trestov.

Okresný súd v Martine, po riadení vykonaného dokazovania, postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci, jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto dospel k záveru, že v danej veci a vo vzťahu k žalovanému skutku a k osobe obžalovaného O. Z. nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchal práve obžalovaný O. Z., a preto musel byť postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený, lebo nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchal práve obžalovaný O. Z., D.. XX.XX.XXXX.

Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že sa nepodarilo, bez akýchkoľvek pochybností, t. j. nepochybne prokurátorovi preukázať v konaní pred súdom, že žalovaný skutok spáchal práve obžalovaný O. Z.. Z vykonaných dôkazov súdom nie je možné mať za preukázanú žiadnu reťaz či priamych alebo i nepriamych dôkazov, vzájomne a logicky sa dopĺňajúcich a tvoriac tak jednotu, ktoré by mali jednoznačne a bez pochybností usvedčovať obžalovaného O. Z. zo spáchania žalovaných prečinov, pričom na uznanie viny súdom nemôže postačovať pravdepodobnosť, možnosť spáchania trestného činu a i prípadné rozpory, ktoré boli v rámci súdneho konania, sú rozpory nepodstatné a nevýznamné z hľadiska skutkových tvrdení obžaloby, tieto nemôžu byť a ani nie sú takého charakteru, že by týmito rozpormi mohlo byť jednoznačne a bez pochybností preukázané spáchanie žalovaných prečinov skutkom v obžalobe uvedeným obž. O. Z.. Vykonanými a zákonne použiteľnými dôkazmi sú preukázané skutkové tvrdenia v obžalobe, vo vzťahu k miestu, času, spôsobu spáchania tvrdených prečinov, nie však k osobe obž. O. Z., ale už k osobe právoplatne odsúdeného V. Z. v inom konaní, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/119/2013 a je skutočnosťou tvrdenie obhajoby, že to, že už odsúdený V. Z. uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste za nimi dohodnutej skutkovej vety, nemôže byť na ujmu obž. O. Z., ktorý sa v tom konaní brániť nemohol a nemohol využívať ani svoje práva obžalovaného a ostávajú len v rovine pravdepodobnosti možné motívy už ods. V. Z.. Je faktom, že V. Z. bol predvolaný na hlavné pojednávanie v trestnej veci obžalovaného O. Z., už ako svedok, keďže išlo o osobu právoplatne odsúdenú a z tohto dôvodu mal právo odmietnuť vypovedať, čo aj využil, súčasne však, keďže bol v prípravnom konaní v pozícii spoluobvineného, nemohla byť jeho výpoveď z prípravného konania ani prečítaná. Zo žiadneho dôkazu, vykonaného súdom v trestnej veci, vedenej pod sp. zn. 1T/44/2013 - okrem už uvedeného rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/119/2013, vo vzťahu už k právoplatne odsúdenému V. Z., ktorý je však vo vzťahu k osobe obžalovaného O. Z. nepoužiteľný - nevplyva, že by obž. O. Z. dal súhlas, a bol prítomný dňa 31.10.2012, v čase o približne 22.00 hod. v okrese Martin, na území Národného parku Veľká Fatra, v Gaderskej doline, v časti zvanej Vrátna dolina, a že by sa bol predtým vzájomne s V. Z. dohodol, na tom, že zastrelí, a následne, že aj so súhlasom obž. O. Z. V. Z. zastrelil opakovacou dlhou guľovou zbraňou zn. ČZ 550, ktorej vlastníkom je už právoplatne odsúdený V. Z., medveďa hnedého, vo veku približne 3 roky, bez oprávnenia na lov tohto druhu živočicha. Na druhej strane faktom je, že skutok spáchaný bol, nie je však jednoznačne a bez pochybností preukázané, že ho spáchal aj obžalovaný O. Z.. Naopak je bez pochybností preukázané a schválenou dohodou o vine a treste, potvrdenou rozsudkom zrejme, že za toto konanie bol právoplatne odsúdený V. Z.. Súčasne je nutné konštatovať, že ani z výpovedí vypočutých svedkov, a vo vzťahu k skutkovej vete obžaloby, nie je možné mať nijak preukázaný podiel obž. O. Z.. Naopak, svedkovia F. R. V. L.. M. G. v podstatnom potvrdzovali výpoveď a tvrdenie obžalovaného už z hlavného pojednávania, ktorý podiel na žalovanej trestnej činnosti popiera. Z ich výpovede vyplývajú skutočnosti ohľadom nakontaktovania sa obž. O. Z. s už odsúdeným V. Z., o poľovačke, o priebehu stretnutia, okolností, za akých došlo k prehliadke vozidla, odovzdaniu zaistených vecí - mimochodom už ods. V. Z., pričom ich výpovede, obdobne tak výpovede svedkov, zástupcov poškodených strán, žiadnym spôsobom nie sú dôkazmi priameho charakteru, bezpochyby usvedčujúceho práve obž. O. Z. zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Výpovedmi svedkov, zástupcov poškodených strán L.. O. C., L.. M. Ž., spoločne s vypracovaným znaleckým posudkom, ďalšími listinami, ako ohliadkou miesta činu, fotodokumentáciou prehliadky vozidla, zápisnicou o vydaní a prevzatí vecí, pripojeným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/119/2013, je možné mať za preukázané len už uvedenú existenciu spáchania skutku, nie však obž. O. Z.. Za danej dôkaznej situácie, nie je možné sa stotožniť s návrhom prokurátora na uznanie viny, s poukazom na to, že konanie obžalovaného, podľa podanej obžaloby, má byť preukázané vyvrátením ťažiska obhajoby v tom, že s V. Z. mal byť obžalovaný v kontakte za účelom svojej funkcie, ako správcu ubytovacích zariadení a zabezpečenia ubytovania, že svedkovia uvádzali, že V. Z. šiel za obžalovaným O. Z. za účelom poľovania a nie ubytovania, že nemal mať kompetenciu prijímať objednávky, nebol správcom, nemal mať oprávnenie zabezpečovať krmivo, naopak, mal za

úlohu určité práce na chate Drobkov a v chate Vrátna, pretože uvedené môže vrhať isté svetlo nesúlady a rozporov, nie však závažného a podstatného charakteru z hľadiska predmetu konania a trestnoprávne významných a dôležitých skutkových obžalobných tvrdení, z ktorého má následne vyplývať spáchanie žalovaných prečinov.

Záverom tak z vykonaného dokazovania nie je možné odstrániť pochybnosť o tom, že skutočne, jednoznačne a bezpečne, t. j. bez akýchkoľvek pochybností, žalovanú trestnú činnosť spáchal obžalovaný O. Z. skutkom, kladeným mu v obžalobe za vinu, ktorého fakt nie je spochybnený v tom, že sa stal, avšak len vo vzťahu k osobe už právoplatne odsúdeného V. Z. je preukázaný, a preto musel súd postupovať v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, a teda, obžalovaného O. Z. postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodiť. Na uznanie viny nepostačuje len dôvodné podozrenie, resp. odôvodnená pravdepodobnosť, že došlo k spáchaniu trestného činu, tento musí byť vždy, bez akýchkoľvek pochybností preukázaný a na súde prokurátorom dokázaný, čo v tejto posudzovanej a konkrétnej trestnej veci u obžalovaného O. Z. nebolo možné.

Keďže súd obžalovaného O. Z. spod obžaloby oslobodil, bolo jeho povinnosťou, postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú stranu - Slovenskú republiku, zastúpenú Štátnou ochranou prírody Slovenskej republiky, 974 01 Banská Bystrica, Ul. Tajovského 28B, IČO: 17058520, s uplatneným nárokom na náhradu škody, odkázať na občianske súdne konanie

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.